

Bygningskultur Foreningen

Den 11. april 2023

Til Byplanudvalget

BKF har bemærket, at kommunen overvejer at nedlægge aktiviteterne i ejendommen Rustenborgvej 1 c.

Ejendommen indgår i et af kommunens meget bevaringsværdige kulturmiljøer, og vi mener, at uanset udfaldet af kommunens besparelsesovervejelser må det sikres, at bygningen, der er bevaringsværdig i kategori 3, fortsat bevares som sådan.

I øvrigt mener vi, at den nuværende brug, der benyttes af rigtig mange af kommunens pensionister, er med til at fastholde kulturmiljøet, og stemmer fint ind i de fremherskende tanker om, at fredede og bevaringsværdige bygninger skal kunne anvendes til et formål, der giver mening i nutiden.

Venlig hilsen

Birte Rørbæk og Bente Kjøller
Bygningskultur Foreningen

Om husets historie:

Se Hennings Andersens indlæg på Facebook:

LYSTSTEDET "RUSTENBORG"

Den smukke ejendom "Rustenborg" på Rustenborgvej er på manges læber i disse dage som følge af, at et flertal af kommunalpolitikere har luftet muligheden for at skære ned på tilskuddet til den institution for ældre medborgere, der i dag har til huse i de gamle bygninger.

Det kunne måske være interessant at høre lidt af historien om bygningen, og den kommer så her:

Ejendommen blev anlagt omkring år 1700 af hofjunker Fredr. Weiberg, der havde været kammertjener hos Kong Christian V. Weiberg nød kongens gunst og blev i en ung alder gesandt i Wien.

Weiberg boede i København, men måtte som skik var dengang for adlen, også have et landligt tilflugtssted uden for byen, og byggede Rustenborg på en brandtomt.

En tilhørende avlsgård blev anlagt øst for kirken (omtrent dér, hvor Lyngby Kirkestræde 10A ligger i dag).

Weiberg kaldte sit lyststed for Rustenborg, hvor "rust" betyder hvile eller fred. Ordet "rust" er af hollandsk oprindelse og knyttedes dengang til en ejendom i landlige omgivelser.

Weiberg brugte sjældent selv sit lyststed, da han jo i kraft af sit embede som gesandt ofte var udenlands (han døde i Wien i 1720).

Rustenburg blev så lejet bud, og man ved, at den nederlandske minister i København havde sommerbolig på Rustenburg lige efter år 1700.

Ejendommen forblev i Weibergs slægt længe efter hans død.

Ejendommen skiftede ofte ejere i de næste hundrede år, og den ejedes herefter af bl. a. slotsforvalteren på Sorgenfri, H. P. Schaumann. Fra 1885 ejedes Rustenburg af tømremester J. C. Aller, der havde ejendommen til sin død i 1929

Rustenburg beskrives i det 19. århundrede som en firlænget gård med indkørsel fra Kongevejen. Af disse fire fløje er de to bevaret til i dag: Den sydlige fløj, der huser Rustenborghuset og den nordlige fløj, der ligger på den anden side af Rustenborgvej og i dag huser Frivillighuset. Efter beskrivelserne var Rustenburg i sine velmagtsdage en statelig lystgård.

Ejendommene købtes efter Allers død 1929 af Lyngby-Taarbæk Kommune. Der har tidligere været bibliotek og kunstbibliotek i den største af bygningerne, og jeg mener også, at Pædagogisk Central boede i huset en overgang.

I dag er der som sagt – måske kun i kort tid mere - et tilbud for ældre i bygningen

Ejendommen kaldes også "Gammel Rustenburg" for ikke at forveksle det med det nu nedrevne Hotel Rustenburg, der lå på Jernbanevej, kaldtes "Ny Rustenburg".